

Rifleman Morris Alexander ISFELD 07-A-12

Morris Alexander Isfeld (Alex) werd geboren op 12 mei 1921 in Gimli, Manitoba in Canada. Alex was de oudste in een gezin van 10 kinderen van Olafur en Helga Isfeld. Alex' vader Olafur werd geboren in IJsland en zijn moeder Helga werd geboren in Canada, maar ook van IJslandse afkomst. Alex was erg trots op zijn IJslandse afkomst en sprak thuis zowel IJslands als Engels. Als oudste van 5 jongens en 5 meisjes, had Alex de rol van de beschermer, de vrede-stichter en de mentor voor zijn broers en zussen. Alex' vader was een commerciële visser op Lake Winnipeg. Na het voltooien van de middelbare school, trad Alex in de voetsporen van zijn vader als visser op Lake Winnipeg. Om zo'n groot gezin te ondersteunen en te voeden, was het erg belangrijk voor Alex om mee te werken met zijn vader. Toen de WW II uitbrak, waren boeren en vissers vrij-gesteld van dienstplicht, omdat ze van belang waren als voedselproducenten. Canada had ze nodig om thuis voedsel te produceren. Als je de juiste leeftijd had, was je echter verplicht je aan te melden voor de dienst. Alex' ouders zouden hem graag thuis houden, maar hij wilde daar niets van horen. Hij wilde zijn plicht doen voor zijn land en vechten voor hun vrijheid en de vrijheid van alle anderen. Op de leeftijd van 21 jaar, in januari 1943, meldde Morris Alexander zich aan bij The Princess Patricia Light Infantry en later bij de Royal Winnipeg Rifles. Hij trainde in Camp Ebert in Nova Scotia en ook in St. John, New Brunswick. Alex ging naar Europa in augustus 1944 en vocht in Italië, België, Nederland en Duitsland. Alex bleef de toegewijde zoon en broer, door 3-4 keer per week naar zijn ouders en broers en zussen te schrijven, om hen te laten weten hoe het met hem ging en altijd te informeren naar wat er gaande was in hun leven. Iedereen was verheugd, toen hij

thuis kwam met verlof. Familie van Alex en vrienden waren dolblij toen de oorlog voorbij was en ze wisten dat hij snel terug naar huis zou komen. De oorlog in Europa was voorbij in mei 1945, maar het ging nog steeds door in de Stille Oceaan. Canada zond een infanterie divisie om te vechten tegen Japan. Alex schreef dat hij een 30 dagen verlof zou kunnen krijgen, maar na het verlof zich zou moeten melden bij een van de opleidingscentra in Canada en vervolgens naar de strijd in de Stille Oceaan te gaan. De andere optie was om te blijven in het bezette Duitsland als een "peacekeeper". Alex besloot vrijwillig te blijven. Alex kreeg de opdracht een brug over Jadem's Kanaal nabij Aurich in Duitsland te bewaken. Het had meerdere dagen geregend. In het donker, na zonsondergang, gleed hij in het kanaal en was niet in staat om er weer uit te komen. De soldaten van zijn post hoorden hem om hulp roepen, maar waren niet in staat om hem te vinden in het donker. Het water was zeer diep en koud en op die plek, was er een duiker, waardoor het water liep. Alex werd onder water getrokken tegen de duiker. Toen ze hem eindelijk vonden, waren ze niet in staat hem te reanimeren. Het verdriet van het verliezen van hun leven van deze jonge mannen en vrouwen in het vechten voor vrede en vrijheid is verwoestend. Voor Alex' familie was het zo veel meer verwoestend, wetende dat hun geliefde Alex alle veldslagen had overleefd en aan het eind, toen de oorlog voorbij was, door een ongeluk stierf. Ironisch genoeg hebben de Canadesen niet gevochten in de Pacific. De Japanners gaven zich over op 14 augustus 1945 na de verwoesting van Hiroshima en Nagasaki. Manitoba heeft 4.000 meren, rivieren, baaien en schiereilanden vernoemd naar WWII en Koreaanse oorlogs-slachtoffers. Voor het ultieme offer dat Morris Alexander Isfeld voor zijn land bracht, is in 1980 het schiereiland Isfeld in het Holiday Lake in Manitoba naar hem vernoemd: Isfeld Peninsula.

